

„את תקבלי אחוזים על כל אחד שתשכנעי אותו

את הרשיון. או כל אחד אמר לי שיתנו לי לעיין בחושים. עד שאמרתי שאני חושבת שמראים לי פה כבר מה לעשות. אני לא רואה שמראים לי איזו שהיא עבודה.

העולם הזה: ושם בכלל התנהלה עבודתה, במשרד הזה?

המטורנטית: התנהלה שם משהו, אבל אני לא יודעת מה.

העולם הזה: איך זה, צפורה, איך זה אדם שמנהל משרד-פיצויים פרטי פתאום מופיע בחברת אנשים כמו שינער ופרופסור ביהם, ודיפלומטים גרמניים. זה בכל זאת קצת משונה, מפני שיש בארץ הרבה מאוד סוכני-פיצויים, ואינם זוכים לכבוד כל-כך רם — להופיע בחברה דיפלומטית גבוהה. למעשה, בצמרת העליונה של היחסים בין גרמניה וישראל. אם אני מקשר את זה עם ההתרחשות שלך, שבמשרד הזה לא ניהלו עבודה מאוד אינטנסיבית של פיצויים — אז למה המשרד הזה, בעצם, משמש?

משרד רפאים

המטורנטית: זה היה מין Ghost office. איך להגיד את זה? **העולם הזה:** משרד רפאים? **המטורנטית:** כן, בבוקר הייתי במשרד והיה שם משהו אחר. בערב הייתי שם והיה שם משהו אחר.

העולם הזה: מה היה בבוקר? **המטורנטית:** נתנו את הכתובת לבוא לשם בבוקר...

העולם הזה: איפה זה? **המטורנטית:** ברחוב יהודה הלוי. איני זוכרת בדיוק, אבל זה רשום בפנקס שלי (צחוק). אז אמרו לי בבוקר לבוא לשם. אני באה בבוקר, וזה משרד של מישור אחר, והכל אחרת: עורכי-דין, המולה, סקי-דוט, סקידים. ואף אחד לא מכיר לא את בוכהאלטר ולא את דוידוביץ. הם שם כשי-אני באה בערב והמשרד ריק.

העולם הזה: אחרי שעות-העבודה? **המטורנטית:** כן, תמיד אחרי שעות העבודה של עורכי-הדין. והם יושבים שם. **העולם הזה:** האם היה איזה שלט, שבו היה כתוב שזה משרד-פיצויים או משהו כזה?

המטורנטית: שום דבר. **העולם הזה:** ואותו משרד, אם נצרך עכשיו את הדברים האלה יחד, באותו משרד יושב איש שהוא מציע לך שותפות. מציע לך הרבה כסף.

המטורנטית: הרבה מאוד. **העולם הזה:** הרבה כסף, בשביל שום דבר, שהרי בינתיים לא קיימת איתו יחסיים...

המטורנטית: לא, שום דבר. **העולם הזה:** הוא מוכן להתאזר בסכך לנות, ובינתיים הוא מציע לך לארח דיפי-לומטים גרמניים, עם רמז שקוף שהוא איננו מתכוון לאירוח פשוט, אלא לאירוח שכולל קיום יחסים מיניים. **המטורנטית:** זה ברור.

כיסוי לגורמים אחרים

העולם הזה: זה ברור לגמרי. והוא איש שמופיע, את רואה אותו לאחר מכן בחברת גדולי המדינה בשטח הזה. המדינה הגרמנית והמדינה שלנו. זה יחד מצטרף באמת לתמונה מאוד מאוד מורוה.

נגיד את זה בצורה יותר ברורה: זה מצד טרף לתמונה שהאיש אולי שימש ככיסוי ל-גורמים לגמרי אחרים. ושהוא לא פועל כ-איש פרטי. ואין לו משרד פרטי. והוא אדם שקיבל על עצמו בקבלנות לנהל את המשא-ומתן עם גרמניה, במישור מאוד מסויים. האם זה הרושם שקיבלת?

המטורנטית: אני אניד לך: אני לא מת-מצאת בתככים מדיניים. לא בפוליטיקה. אבל מה שאתה אומר מתקבל על הדעת.

העולם הזה: הייתי אומר ששום דבר אחר לא מתקבל על הדעת.

מפני שהנה איש, כביכול מנהל משרד פרטי של פיצויים, מבלי שיהיה לו משרד אמיתי כזה. למרות שהוא רק סוכן פיצויים, קטן או בינוני, הוא מופיע בניהול משא-ומתן בדרג עליון.

הוא מציע לך הצעות, כפי שאת אומרת שהציע לך. כל זה רשום בפנקס שמוצג במשפט שאיני מתקיים. והמשפט מסתיים בצורה מיסטרית, בלהט-רגילה. אני חושב שזה יחד — כמעט פרשת כריסטין קילר, זה היה יכול להפוך לפרשת קילר

איתי לגרמניה. עכשיו תספלי בהם פה, ו-אחר-כך נסע יחד לגרמניה, ותספלי בהם שם. הוא סיפר לי על עורך-דין שנסע לגרמניה יחד עם אשתו, ותוך שנתיים עשו הרבה כסף בצורה זו. סיפרתי לבעלי את כל הי-עסק.

העולם הזה: מה הוא אמר? **המטורנטית:** בעלי מפמיניק. אבל אמרתי לו: תראה מה שהולך פה. אז הוא אמר לי: „תלכי, תראי מה שהולך. אל תדברי איתם, אל תתקרבי אליהם. לכי להילטון, כמו שאמר לך. אבל אל תדברי איתם. אז באותו בוקר הלכתי להילטון, וזה היה גם כתוב בתוך הפנקס שלי שאצל המשטרה. הפגישה בהילטון שם. רשמתי הכל.

אז הלכתי להילטון אותו בוקר, ישבתי בכד. הוא קרא לי כל הזמן שאני אבוא. לא ניגשתי ולא שום דבר, אבל הסתכלתי מה-צד, על כל העסק. כשהוא קם לגשת אלי, או קמתי ויצאתי והלכתי הביתה.

העולם הזה: למה הלכת בכלל? **המטורנטית:** לראות מה הולך שם. בעלי אמר לי: תיגשי ותראי מה הולך שם.

העולם הזה: ומי היו שם? שינער ו... **המטורנטית:** הפרופסור ביהם, ועוד אנשים שלא היכרתי, כנראה בלשים, מפני שישבו ממרחק.

העולם הזה: אנשי-ביטחון, כנראה. **המטורנטית:** כנראה. כך אני הבנתי את זה. מכל העסק.

העולם הזה: ואת אומרת שלמעשה מת-בגשת כאן תמונה שנינו להשתמש בכך מ-טעם משרד-החוק, אם במישרין ואם באמצעות דוידוביץ, כדי שתקשרי יחסים עם דיפלומטים גרמניים...

המטורנטית: אני לא יכולה להגיד את זה, אף אחד באופן רשמי לא דיבר על כך.

צמרת היחסים הדיפלומטיים

העולם הזה: אולי נחזור עוד פעם ל-דוידוביץ. קודם כל דוידוביץ הציג את עצמו כבעל המשרד, נכון?

המטורנטית: כן. **העולם הזה:** את היית אצלו במשרד? **המטורנטית:** כן. הרבה פעמים.

העולם הזה: והיה לך רושם שהוא ב-אמת בעל המשרד, או שהוא סקייד אצל עורך-דין שהיה במשרד? **המטורנטית:** אני אניד לך משהו. זה הכל היה ככה: הייתי באה למשרד בקשר לעבודה שלי. היה שם עוד אחד, בוכהאלטר שמו.

העולם הזה: עורך-דין? **המטורנטית:** כן, עורך-דין שלקחו ממנו

* אחד האישים הגרמניים הבכירים שעסי-קו בענייני השילומים.

מאות אלפי לירות למוסדות; מיליונים של מרקים. ואת תקבלי אחוזים על כל אחד ש-תשכנעי אותו שיחתום. איך תשכנעי אותו, זה עיסקך.

העולם הזה: זה מעניין. הרי דוידוביץ הוא סוכן פרטי של פיצויים.

המטורנטית: כן. **העולם הזה:** אין לו קשרים עם ממשלת ישראל?

המטורנטית: הוא אמר שיש לו כן קשר-רים. הוא אמר שרצו למנות אותו אחראי על ענייני פיצויים...

העולם הזה: הפיצויים מגרמניה? **המטורנטית:** כן, והוא הנמין אותי ל-הילטון כדי שאני אראה איזה איש חשוב הוא, איך שהוא יושב יחד עם דוקטור שינער* ועם עוד...

העולם הזה: הוא ישב שם עם הריי-שינער? **המטורנטית:** כן.

העולם הזה: את ראת אותו עם ד"ר שינער? **המטורנטית:** כן, ראיתי אותו. לא רק עם שינער ראיתי אותו. הוא ישב שם ב-הילטון...

העולם הזה: ואחר-כך הוא הציג לך לארח דיפלומטים? את מי?

המטורנטית: את שמו שכחתי. **העולם הזה:** את הדייר בירנבאך?

המטורנטית: שכחתי. הוא אמר: „קודם כל צריך לראות אם הוא גבר צעיר.“

העולם הזה: הוא אמר? **המטורנטית:** כן, הוא אמר.

העולם הזה: הכונה היא לאיתו בירנ-באך, זה שניהל את המשא-ומתן עם ממשלת ישראל בקשר לכינון היחסים הדיפלומטיים?

המטורנטית: שכחתי את השם. אז הוא אמר: „אני אראה איך הוא, ואני אפגיש א-תך. את סטודנטית ובחורה אינטליגנטית, יפה.“

בשם משרד-החוק?

העולם הזה: קיבלת את הרושם שהוא מדבר בשם משרד-החוק?

המטורנטית: תראה, אני אניד לך משהו. הוא לא דיבר בשם משרד-החוק. משרד-החוק לא אמר לו: תלך תשיג לך מארחת. אמר לו תשיג את הפיצויים. למעשה משרד-החוק אמר לו מה שהוא אמר לי: תשיג פיצויים, ואיך תשיג זה עניינך. הוא אמר לי את אותו הדבר. תשיגי, שיחתמו. איך תשיר גי שיחתמו זה עניינך. והוא אמר לי אפי-לו: תלכי תסדרי לך דרכון לגרמניה. תסעי

* ראש משלחת השילומים של ממשלת ישראל בגרמניה והציר הראשון של ישראל בבון.

המטורנטית: אני לא זוכרת כרגע ב-דיוק. אבל היה כאלה, אני פשוט... היו שם כל-כך הרבה דברים.

העולם הזה: איזה כספים הוזכרו שם? **המטורנטית:** סכומים מכל הגדלים. החל מחמישים לירות עד לחמישה-עשר אלף.

העולם הזה: חוץ מחמישה-עשר האלה, מה היה הכי גבוה?

המטורנטית: היו שם מאתיים. היו שם שלוש מאות. היו שם מאה וחמישים. היו שם חמישים.

העולם הזה: והם טענו שהם הכירו אר-תך? או שהם הכירו אותך ברחוב? או איפה הכירו אותך?

המטורנטית: הם כולם טענו שהכירו אותי... הם, כלומר, הכירו אותי כפי שה-משטרה רצתה שיכירו אותי, בטרמפ... **העולם הזה:** הכירו אותך פעם אחת, או שהכירו אותך בכלל?

המטורנטית: לא, שהם הכירו אותי ב-תור אחת שלוקחת כסף בעד דבר מסויים.

העולם הזה: לאיזה תקופה כל זה הת-ייחס? מה היה המיקרה הכי ותיק?

המטורנטית: הפושע טען שלפני שני-תיים, לא לפני שלוש שנים, במיקרה נול-דה או בדיק הבת שלי, ואני לא חושבת שמישהו היה לוקח אותי בחודש התשיעי.

העולם הזה: אז למעשה, כל זה מסי-תובב בשלוש השנים האחרונות? העדויות האלה?

המטורנטית: כן. **העולם הזה:** ובכן, אם נסכם את זה אז המשטרה השתדלה לגבש חיק עם הרבה עדויות, של הרבה אנשים...

המטורנטית: כן. **העולם הזה:** חלקם פושעים מועדים. חלקם פרוצות, שהיו איתך בבית-המעצר.

חלקם מכרים שלך, שהופיעו בתוך הפינקס שלך, ושרצו להתנקם בך. **המטורנטית:** כן.

העולם הזה: ... שהעידו שאת קיימת יחסים תמורת תשלום. **המטורנטית:** בדיוק.

באים שרים מגרמניה

העולם הזה: את סיפרת בתחילת החקיר-רה, לעיתונאים, שהציעו לך הצעה לעבוד בתור מארחת.

המטורנטית: כן, זה היה דוידוביץ. **העולם הזה:** זה אותו דוידוביץ?

המטורנטית: כן, אותו דוידוביץ. הוא אמר לי ככה: את יכולה ליהפך למיליונרית, תוך זמן קצר.

העולם הזה: איך? **המטורנטית:** איך? בצורת זאת: באים פה שרים מגרמניה, שצריכים לחתום על



„... הוא אמר לי שאני יכולה ליהפך למיליונרית תוך זמן קצר... ובלבד שיחתמו...“